

Samou chválou jazyk zlámu

Poesie | 10.11.2013 @ 8.00

slavný trůn jsi směnil v slámu
stal se plenkou roucha lem
samou chválou jazyk zlámu
že se Bůh stal člověkem

okamžikem slza kmitne
z díkuvzdání v rukou třas
žes' ve zcela neprůsvitném
světě našel je, i mne, i nás

* * *

dnes již nemá zděné stěny
pouštní hadra – skvostný stan
nyní já jsem obydlený
nyní já jsem plný džbán

kněz i příkrov, oblak, oběť,
směna, všechno je Ním
v nekosmické neobdobě
Bůh se stává děním

* * *

noha od krve když vkročí
strážení cesty bolestné
dřív, než slza cestu smočí
věčnost se v ní odbleskne

šerem vrhnem bdělý pohled
prázdný závin odvěčme
pokud nic, je právě tohle
pravdivé a skutečné?

* * *

vítr Kámen nesedrolí
proud jej nesní u řeky
volba, která věčnost volí
ta se volí navěky

Lásko druhů bezpočtera
Ty jsi slavnost Života
na níž život vyvěrá a
pučí, hoří, rozkvétá

<https://selah.cz/poesie/samou-chvalou-jazyk-zlamu/>